

[Larsen-Ledet]

som det også er fremgået af drøftelsen her, i mange tilfælde vil være kommunalbestyrelsen. Der bliver noget større frihed til at fastsætte takster, men dog får trafikministeren en mulighed for at gribe ind, hvis der skulle opstå en helt urimelig situation. Men man kan godt sige, at central styring afløses af en mere konkurrencepræget styring, og forslaget skal også betragtes som et led i regeringens afbureaukratiseringsplan.

Så vi kan fra radikal side anbefale forslaget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Når man kommer fra en havneby, er man helt klar over, hvilken stor betydning en havn har for en by og for et område. Jeg er helt enig med fru Tove Lindbo Larsen i, at en havn er spændende, og at alt det, der foregår dér, har utrolig stor betydning ikke alene erhvervs- og trafikmæssigt, men også for byen. Det er et sted, man tager børnehavnebørnene og skolebørnene med hen, og hvor de lærer en hel masse, ligesom jeg tror, mange forbinder en havn med noget spændende; man kan stå og drømme sig ud i den store verden. Derfor er det godt, at vi har havnene. Men de skal selvfølgelig også kunne eksistere, for ellers forsvinder jo den behagelige del af det.

Vi kan sige, vi er tilfreds med det forslag, der er kommet fra ministeren; vi mener, det er et godt grundlag. Så kan man diskutere i udvalget, om der er ting, der skal ændres, men jeg er ikke så skeptisk med hensyn til det. Jeg tror, forslaget er meget fornuftigt.

Med hensyn til, om medarbejdere skal have indflydelse, kan man sige, at hvis man vil skabe et godt miljø, vil enhver fornuftig arbejdsgiver sørge for, at arbejderne er med i de ting, der foregår. Så enkelt er det, og det tror jeg også vil blive praktiseret, når det gælder havnene.

Så vi giver en positiv tilslutning til forslaget.

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Må jeg først takke for, hvad jeg vel kan kalde overvejende tilslutning. Sådan vurderer jeg det, selv om man ikke alle steder ganske havde afklaret sin holdning.

Til gengæld vil jeg gerne sige, at i modsætning til de to lovforslag, som vi har behandlet tidligere, er der ikke her overvejende behov for en ny lov. Den nuværende lov fungerer rimelig let, og jeg tror, at systemet er egnet til at mod-

virke i hvert fald de svagest begrundede investeringer.

Denne opfattelse understøttes af de største havne og det havneforbrugende erhvervsliv. Man er stort set tilfreds med systemet, så her skal vi give os god tid, her skal vi virkelig undersøge alle de problemer, som foreligger.

Men det er også min opfattelse, at en central styring ikke skal praktiseres ved, at man tror på, at tingene kan fungere blot ved at lægge beslutningerne ud til de direkte ansvarlige. Derfor vil jeg gerne have, at lovforslaget, som jeg har fremsat, betragtes som en egentlig moderniseringsforanstaltning. Det er et forsøg på i meget vid udstrækning at frigøre sig fra de kontrolmekanismer, som vi hidtil har betragtet som temmelig selvfølgelig på området.

At forslaget fremkommer nu, er naturligvis ikke tilfældigt. Den tekniske og den merkantile udvikling går i disse årtier meget stærkt, og jeg tror, at vi med forslaget imødekommer de krav, som denne udvikling stiller. Jeg mener altså, at lovforslaget har fremtiden indbygget.

Det er sikkert, at forslaget giver mulighed for hurtige beslutninger og dermed en fleksibel tilpasning til de helt øjeblikkelige krav. De kommunale havne har ofte sagt, at systemet med forhåndsgodkendelser og investeringer er for stift. Det ændres ved forslaget, men det er væsentligt at understrege – og det er også et svar til fru Tove Lindbo Larsen og til hr. Tommy Dinesen – at hensynet til helheden ikke må ofres alene ud fra betragtninger af den angivne art. Der må stadig være regler og tilsyn, som viser, at trafikhavnene har en samlet funktion her i landet. Disse havne løser en servicefunktion for erhvervslivet i landsdækkende forstand.

Ministeriet vil følge udviklingen under den kommende nye lov. Det vil være muligt efter en relativt kort årrække at gøre op, om de positive intentioner er nået.

Jeg vil gerne til fru Tove Lindbo Larsen sige, at jeg lyttede meget opmærksomt til problemet om medarbejderne. Jeg mener bare ikke, at det hører hjemme i denne lov. Det er kommunerne, som nedsætter havnebestyrelserne efter en havnebestyrelseslov, og det er altså min og ministeriets opfattelse, at det problem ikke hører hjemme i den lov, vi taler om her.

Jeg vil også sige, at med hensyn til den frygt, der er rejst fra fru Tove Lindbo Larsens og fra andres side, for, om kommunerne kan yde til-